

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ.

Ἡ Γαλλικὴ ἐφημερίς ὁ Τύπος ἐδημοσίευσεν τὴν 4—16 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου ἀρχαιολογικὴν τινὰ ἀνακάλυψιν γενομένην ἐσχάτως ἐν νήσῳ Ἑλληνικῇ, περὶ ἧς ὁμως οὐδεμίαν κατωρθώσαμεν νὰ πορισθῶμεν πληροφορίαν. Θέλομεν ἄρα κοινοποιῆται καὶ ἡμεῖς αὐτὴν ἀπαράλλακτως, προτάσσοντες μόνον ὀλίγας τινας διασαφῆσεις, ὅπως δώσωμεν ἀφορμὴν εἰς ἀκριβεστεράς ἐρεῦνας.

Αἱ νῆσοι *Cursolaires*, ἐπὶ τινος τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ προκειμένη ἀνακάλυψις, κεῖνται παρὰ τὸ στόμιον τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, δηλαδὴ τῆς μεταξὺ Πατρῶν καὶ Μεσολογγίου θαλάσσης, ἀπέναντι τοῦ Ἀράξου πρὸς βορρᾶν, παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελώου, μεταξὺ Ἰθάκης καὶ τῆς Ἀκαρνανικῆς παραλίας. Ἡ συστάς τῶν πολυαρίθμων τούτων νησιδίων διεκρίνεται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις διὰ τοῦ ὀνόματος *Ἐχινάδες* καὶ *Ὀξεῖαι*. Ὁ Στράβων μάλιστα λέγει ὅτι αἱ τελευταῖαι, καὶ τοὶ ἔχουσαι ἴδιον ὄνομα, περιλαμβάνοντο εἰς τὰς *Ἐχινάδας*. Σήμερον δὲ τὰ μὲν τῶν *Ἐχινάδων* θέσιν ἀκριβῶς κατέχοντα νησιδία *Σκρόφαι* λέγονται, τὰ δὲ τῶν *Ὀξείων* *Κουρτζολάροι*, ὧν ἡ μείζων τὴν ἀρχαίαν εἰσέτι φυλάττει κλησὶν *Ὀξεία* λεγομένη.

Κατὰ τὸν Γάλλον ἐφημεριδογράφον, φαίνεται ὅτι ἡ νῆσος *Leontio*, ὅπου εὐρέθησαν τὰ ἀρχαῖα, ἀνήκει εἰς τὰς τελευταίας ταύτας· ἡμεῖς ὁμως δὲν εὗρομεν εἰς οὐδένα τῶν χαρτῶν ὅσους ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὸ ὄνομα τοῦτο. Παρατηρητέον μόνον ὅτι πρὸς βορρᾶν τῶν *Ὀξείων* κεῖνται καὶ ἄλλαι νῆσοι καλούμεναι τὸ πάλαι *Τηλεβοῖαι* ἢ *Τηλεβοῖδες* καὶ *Ταφιαί*, ὧν, ὡς τὴν μᾶλλον ἀξιοσημεῖωτον ἀναφέρομεν τὴν *Κάρνον* (*Κάλαμον*) καὶ τὴν *Ταφιοῦν* (*Μεγανῆσι*).

Μένει νὰ ἐπιφέρωμεν καὶ τελευταίαν παρατήρησιν.

Εἶπομεν ὅτι ἡ ἀνακάλυψις ἐγένετο ἐν νήσῳ *Ἑλληνικῇ*· ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ νῆσοι ὧσων ἐμνημονεύσαμεν δὲν ἀνήκουσιν ὅλαι εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Ἰόνιον Κράτος, ὧς δισχυρίζετο τοῦλάχιστον πρὸ ἐνός ἔτους ἐν Σαλαμῖνι ὁ φοβερός στόλος τῆς Μεγάλης Βρετανίας, δὲν τολμῶμεν νὰ κατακρίνωμεν τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν ὡς ὀλιγωρήσασαν κατὰ τὴν ἀπαγωγὴν τῶν ἀρχαίων.

Ἰδοὺ ἡ εἰδησις·

« Ἀρχαιολογικὸν τι γεγονόςος σπουδαιότατον συνέβη » ἐσχάτως ἐν Ἑλλάδι· γενομένων ἀνασκαφῶν ἐν τῇ » νήσῳ *Λεοντία* ἐκ τῶν *Ὀξείων* (*Cursolaires*) πρὸς » θεμελίωσιν φάρου, ἀνεκαλύφθη τάφος ἐνῶ εὐρέθη- » σαν ὅττ' ἀνθρώπων, ὅπλα καὶ μέγας ἀριθμὸς νο- » μισμάτων, φερόντων ὅλων τὴν εἰκόνα Καρόλου τοῦ » Πέμπτου καὶ Φιλίππου τοῦ Β'. Ἐπὶ τινος λίθου » κειμένου ἐντὸς τοῦ τάφου ἦτο κεχαραγμένη ἐπι- » γραφὴ λατινικὴ, ἐξ ἧς ἐγνώσθη ὅτι τὸ μνημεῖον » ἐκεῖνο ἀνῆκεν εἰς τὸν δὸν Ἰωσήφ Ἀλμείδα καὶ τὸν » Λουδοβίκον δ' Ἀλξαντάρα, γενναίους Ἰσπανοὺς πε- » σόντας κατὰ τὴν μάχην τῆς Ναυπάκτου.

» Γνωστὸν ὅτι ἡ ναυμαχία αὕτη, ἣτις ἐπενήργησε » τὰ μέγιστα ἐπὶ τῶν τυχῶν τοῦ χριστιανικοῦ κό- » σμου, συνεκροτήθη τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1571 ἐν » τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ, μεταξὺ τῶν Ὀξείων καὶ τῆς » παραλίας τῆς στερεᾶς, καὶ ὅτι δὸν Ἰωάννης ὁ Αὐ- » στριακός, ὅστις διεύθυνε τὰς ἠνωμένας δυνάμεις » τῶν χριστιανικῶν Ἐπικρατειῶν, κατέστρεψε τὸν » περιώνυμον Ὀθωμανικὸν στόλον. Σελίμης ὁ Γ'. ἀ- » πώλεται 162 πλοῖα καὶ 32,000 ἀνθρώπων, συγ- » καταστροφείσης ἐκτοτε καὶ τῆς μεγάλης αὐτοῦ δυ- » νάμεως.

» Δὸν Ἰωάννης ὁ Αὐστριακός ἐστερήθη κατὰ τὴν » ναυμαχίαν ἐκείνην πολλῶν ἀνδρείων ἀξιωματικῶν, » καὶ μεταξὺ αὐτῶν τοῦ δὸν Λουδοβίκου δ' Ἀλξαν- » τάρα, διοικοῦντος τὸ πλοῖον *Natividad*, καὶ τοῦ δὸν » Ἰωσήφ δ' Ἀλμείδα, πλοιάρχου τῆς *Santa Maria*, » εὐλογηθέντων ἀμφοτέρων ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Πάπα Πίου » τοῦ Β'. ἐν Βενετίᾳ. Ἡ ἀνδρεία καὶ ὁ θάνατος αὐ- » τῶν συνετέλεσαν σφόδρα εἰς τὸν θρίαμβον τῶν χρι- » στιανικῶν ὀπλῶν. Ἀνηγέρθη δὲ πρὸς τιμὴν αὐτῶν, » ἐν τῇ νήσῳ *Λεοντία*, μνημεῖον κατεδαφισθὲν πολὺν » χρόνον μετέπειτα ὑπὸ τῶν πειρατῶν, οἵτινες, ἐπι- » πολάζοντες κατὰ τὰ παραλία ἐκεῖνα, ἐπιδίδονται » εἰς ἀδιακόπους διαρπαγὰς. Τοῦ μνημείου τούτου » λείψανα ἀνεκαλύφθησαν ἐσχάτως, βαθείως κείμενα » ἐντὸς τῆς γῆς.

» Εἰς τὸν κατασκευάζοντα τὸν φάρον Αὐστριακὸν » μηχανικόν, τὸν Ἰππότην Ἀμάσσην, ὀφείλεται ἡ ἀ- » νακάλυψις αὕτη, ὅστις, συναγαγὼν τὰ πολύτιμα λεί- » ψανα, ἐπεβίβασεν αὐτὰ ἐπὶ τινος ἀτμοπλοίου τοῦ » *Λούδ*, ὅπως κοσμήσῃ τὸ ἐν Βιέννῃ αὐτοκρατορικὸν » μουσεῖον. »

Ὑποθέτομεν, μετὰ τὰς λεπτομερείας ταύτας, ὅτι ἡ εἰδησις δὲν εἶναι ψευδής.

N. Δ.

Ο ΝΕΟΣ ΙΚΑΡΟΣ.

Γνωστός τις Γάλλος, ὁ Ἀραγὼ ἂν δὲν λανθάνω- » μαι, ἀνιχνεύων ἐπιστημονικῶς τὰ περὶ τοῦ πολιτι- » σμοῦ τῶν ἀρχαίων καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεως » τῶν τεχνῶν παρ' αὐτοῖς, δισχυρίσθη πρὸ τινων ἐτῶν » ὅτι ἡ ἀνάπτυξις αὕτη ἦτο ἴση πρὸς τὴν σημερινὴν τῆς » Εὐρώπης, καὶ ὅτι πολλάκις μάλιστα καὶ ὑπερέβαινε » αὐτήν. Ὁ πολυμαθὴς σοφὸς τῶν Παρισίων, διερμη- » νεύων διὰ συμπερασμάτων καὶ εἰκασιῶν τὴν χρῆσιν » τῶν ἀνευρεθέντων λειψάνων τῆς ἀρχαίας τέχνης, δὲν » εἰδίστασε νὰ διαβεβαιώσῃ ὅτι καὶ αὐταὶ αἱ σιδηραὶ ὀ- » δοί, ἐπὶ τῇ ἐφευρέσει τῶν ὁποίων καυχᾶται σήμερον » ἡ Εὐρώπη, δὲν ἦσαν τὸ πάλαι ἄγνωστοι.

Αἱ διαβεβαιώσεις αὐταὶ δὲν πρέπει νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς » ἀποκυήματα φαντασίας ἐξημεμένης, ἢ ὡς ἀπόρροιαν » ὑπερβολικοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀρχαίαν εὐφυίαν. » Ὡς εἶπομεν καὶ ἡμεῖς ἄλλοτε περιγράφοντες τὴν ε-

Ο ΤΑΣΣΟΣ.

φιππον αεροπορίαν τοῦ Πουατεβίνου (1), ἐκαγχάζομεν ὅτε, μειράκια ἐτι, ἀναγινώσκοντες δημῶδη τινὰ βιογραφίαν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ἐβλέπομεν αὐτὸν ποντοποροῦντα ἐντὸς κιβωτίου ἐξ ὕαλου. Καὶ ὅμως, δὲν καταδαινομεν σήμερον καὶ εἰς τοὺς μυχοὺς αὐτοῦ τῆς θαλάσσης διὰ τοῦ ὑποβρυχίου κώδωνος χωρὶς νὰ στερηθῶμεν ἀέρος, χωρὶς καὶ νὰ βυθθῶμεν τὴν πτέρναν; Αἱ ἐπὶ ἵππων καὶ ὀχημάτων μεταωροπορίαι καθ' ἑκάστην ἐπαναλαμβάνονται ἀναπαύσαν τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικὴν, δὲν ἀνευθυμίζουσι τὸν μῦθον τοῦ Βελλερεφόντου;

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ἀπέκειτο εἰς τὸ 1851 νὰ ἀναδείξῃ ἀληθῆ καὶ τοῦ Ἰάσου τὸν μῦθον. Ἀνθρώπος διέτχισε κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον, τοὺς αἰθέρας, ὅχι οἱ ἀεροστατικῆς μηχανῆς, ἀλλὰ διὰ ΠΤΕΡΩΝ, ὡς ὁ Δαίδαλος καὶ ὁ υἱὸς του!

Ἰδοὺ τί γράφουσιν αἱ Ἰσπανικαὶ ἐφημερίδες·

« Χθὲς, πλῆθος ἄπειρον ἦτο συνηγμένον εἰς Πράδον. Ἐπρόκειτο περὶ θεάματος τοιοῦτου ὁποῖον δὲν ἐράνη πώποτε. Πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν, ὅλοι τῆς πόλεως οἱ τοῖχοι ἦσαν ἐσκεπασμένοι διὰ προγραμμάτων δι' ὧν εἰδοποιεῖτο τὸ κοινὸν ὅτι τὴν 8 (20) Ἰουνίου, ἡ Κυρία Ἰωάννα Περὲζ, νέα κόρη ἐκ Βαρκίνου (Barcelona), ἐμελλε νὰ πετάσῃ εἰς τὸν αἶρα, 200 μέτρα ὑπεράνω τῆς γῆς, καὶ νὰ περιέλθῃ 400 μέτρων διάστημα. Περιττὸν νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ συρρόη τῶν θεατῶν ἦτο μεγίστη.

» Τὴν 4 μ. μ. ἐνῶ ἡ θερμότης εἶχε ρθᾶται εἰς τὸν 30 βαθμὸν, ἡ Κ. Ἰωάννα Περὲζ ἐπεχείρισε τὴν ἐπικίνδυνον πτήσιν. Ἡ δοκιμὴ ἐπέτυχε θαυμασίως. Ἡ νέα ἀνέβη εἰς ὕψος ἀνώτερον μάλιστα τοῦ προκηρυχθέντος, καὶ διέτρεξε ΠΤΕΡΥΓΙΖΟΥΣΑ τὰ δύο σχεδὸν τρίτα τοῦ διεξοδικοῦ περιπάτου τοῦ Πράδου. Ἀδύνατον νὰ περιγράψωμεν τὴν ἐκτασιν τοῦ πλήθους, ἰδόντος γυναῖκα πολὺσαρκον μὲν μόλις κινουμένην ἐπὶ τῆς γῆς, πλανωμένην εἰς τοὺς ἀέρας. Ἐὰν τοῦτο συνέβαινε τὸν μεσαῖωνα, ἡ Ἰωάννα Περὲζ ἤθελε βεβαίως παραδοθῇ εἰς τὸ πῦρ ὡς μάγος.

« Καὶ τοὶ ἐπιθυμῶν νὰ περιγράψω τὴν θαυμασίαν μηχανὴν δι' ἧς περιεφέρετο μετέωρος ἡ Ἰωάννα, ἀδυνατῶ νὰ ἐκπληρώσω τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην, διότι δὲν ἐπετράπη εἰσέτι εἰς τὸ δημόσιον ἢ ἐπιθειώρησις τῶν πτερύγων.

» Γνωρίζω μόνον ὅτι τὸ μήκος τῶν πτερῶν ἦτο τεσσάρων ἢ πέντε μέτρων, καὶ ὅτι ἦσαν συγχειρομένη διὰ συνδέσμων τῶν εὐλυγίστων, ὥστ' ἐκινούντο μετὰ μεγίστης εὐκολίας, καὶ ἐξέπεμπον κρότον ὡς τὰ τῶν μεγάλων ἀνεμομύλων. Καθ' ὅλην τὴν Μαδρίτην δὲν γίνεται λόγος εἰμὴ περὶ τῆς τεραστίας ταύτης δοκιμῆς, ἧτις θέλει ἐπαναληφθῇ καὶ ἀπόψε.»

N. Δ.

Οὐδενὸς ἀνθρώπου ἴσως ἡ τύχη ἀπέδειξεν ἐναργέστερον πόσῃν πικρίαν ἔχει ὁ ὁπὸς τῆς ποιητικῆς δάφνης, ὅσον τοῦ Τορκουάτου Τάσσου, ὅστις ἐγεννήθη ἐν Σορέντῳ, πόλει τῆς Νεαπόλεως, τὴν 11 Μαρτίου, 1544. Ἡ ποιητικὴ εὐφυΐα ἤρχισε νὰ λάμπῃ ἐν αὐτῷ ἀπὸ τῆς πρώτης αὐγῆς τῆς ζωῆς του, καὶ ἐπταετῆς μόλις ἦτον, ὅταν πρῶτον ἐστιχολύργησεν. Ὁ πατήρ του, Βερνάρδος Τάσος, ἦτον γραμματεὺς τοῦ Σάν-Σεβερίνου, πρίγκιπος τῆς Σαλέρνης, ὅστις, ὅταν ὁ Βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως ἠθέλησε νὰ εἰσαῇ τὴν ἱεροκρίστιαν εἰς τὴν ἐπικράτειάν του, ἀπεφάσισε ν' ἀποταθῇ πρὸς Κάρολον τὸν Πέμπτον, ἐπικαλούμενος τὴν ἐπέμβυσιν του πρὸς διακώλυσιν τῆς τυραννικῆς ταύτης πράξεως καὶ πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Ἰταλικῆς ἐλευθερίας. Ὁ πρίγκιψ φωραθεὶς, κατεδικάσθη εἰς θάνατον, καὶ μόλις ἐτώθη διὰ τῆς φυγῆς. Μετ' αὐτοῦ δ' ἠναγκάσθησαν νὰ φύγωσιν, ἐπίσης καταδικασθέντες, οὐ μόνον ὁ Βερνάρδος, ἀλλὰ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Τορκουάτος, καὶ τοὶ μόλις ἐννέα ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, καὶ εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου κατέφυγον, τὸ μειράκιον ἔκρουτε διὰ τῶν βρεφικῶν χειρῶν του ἐκδικήτριαν λύραν, καὶ ἔψαλε τὸν διωγμὸν τῶν, παραβαλὼν ἑαυτὸ πρὸς τὸν Ἀσκάνιον, τὸν δὲ πατέρα του πρὸς τὸν Αἰνεϊάν.

Ἐκεῖθεν ἐστάλῃ εἰς Παταύιον νὰ σπουδάσῃ τὰ νομικὰ, καὶ ἔλαβε διπλωμα φιλοσοφίας καὶ θεολογίας. Ἀλλ' ὁ αἴστρος τὸν ἐκυρίευσεν, καὶ δεκαεπταετῆς ἐποίησε τὸν Ῥινάλδον, ποίημα ἐπικόν, προσδοποίησαν τὴν Ἱερουσαλήμ. Ὁ πατήρ του ὁμοῦς ἐπεθύμει νὰ τὸν ἰδῇ εἰτελλόντα εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον, καὶ κατὰ τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας του τὸν ἐπεμψε πρὸς Ἀλφόνσον, τὸν Δούκα τῆς Φερδράρας, ὅστις ἀναγνωρίσας ἐν αὐτῷ ἐξοχὸν εὐφυΐαν, τὸν ὑπεδέχθη φιλοφρονέστατα εἰς τὸ παλάτιόν του, καὶ πάσας αὐτῷ παρατχῶν τὰς ἀνέσεις, τῷ ἐπέτρεψε νὰ παραδοθῇ ἀπερίσπαστος εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν μουσικῶν. Οὕτω κατὰ τὸ εἰκοστὸν δεῦτερον τῆς ἡλικίας του ἔτος ἤρξατο τῆς συντάξεως τῆς Ἐλευθερωθείτης Ἱερουσαλήμ, τοῦ ἐμιμήτου τούτου ἀριστουργήματος τοῦ Ἰταλικοῦ Παρναττοῦ, ἐν ᾧ τόσον λαμπρῶς ὑμνήτε τὰ κατορθώματα τῶν σταυροφόρων ὑπὸ Γοδφρείδου τὸν Βουλλιῶνα, καὶ ἐντέχνως περιέπλεξε καὶ τὸν ἔπαινον τοῦ προστάτου αὐτοῦ Ἀλφόνσου, πολλαπλάσια ἀποδοὺς αὐτῷ διὰ τῆς ἀθανασίας τὰ ξένια.

Ἄλλ' ἡ ποίησις δὲν ἀπερρόφα μόνη πάσας τὰς ψυχικὰς του δυνάμεις, ἢ καὶ ἡ μουσα ἦτις τὸν ἐνέπνεε δὲν κατόκει μόνον τοὺς αὐρανοὺς. Ἡ φλογερὰ του καρδιά ἐξήρθη ὑπὸ ἐρωτὸς πρὸς τὴν ἀδελφὴν τοῦ εὐεργέτου του, πρὸς τὴν ἡγεμονίδα Ἐλεονόραν, καὶ τὸ μυστικὸν τοῦτο παθος, τόσον ἰσχυρότερον ἔσον μᾶλλον ἠναγκάζετο νὰ τὸ καταστέλλῃ καὶ νὰ τὸ ἀποκρύπτῃ ἀπὸ πάντας καὶ σχεδὸν ἀπὸ ἑαυτοῦ, κατεδίωσκε τὴν καρδίαν του ἧτις τὸ ἐνέκλειε, καὶ ἐτάραττε τὸν νοῦν του ὅστις ἐξεπλήττετο πρὸς αὐτὴν. Ὁ